

„Ejendomsbeskatningen er et levn fra ældre tiders mere primitive skattesystemer. Den stammer fra en tid, da pengeøkonomien endnu ikke var så udviklet, at en direkte måling af den enkelte borgers skatteevne ved hjælp af hans indkomst eller forbrug var mulig. Man måtte derfor ty til at lægge skatten på produktionsmidlerne, og det betød dengang især jorden og bygningerne. Det kunne forsvares efter den tids forhold, fordi besiddelsen af fast ejendom og ejendommens størrelse dengang virkelig var et forholdsvis korrekt udtryk for ejerens skatteevne.

I det moderne samfund med indkomst- og formuebeskatning er det imidlertid blevet en urimelighed at opretholde en særbeskatning, som dels rammer det specielle produktionsmiddel, som driftsbygninger repræsenterer, og dels fordyrer boligen enten direkte eller ved at blive overvæltet på lejerne. Det må desuden erindres, at fast ejendom yderligere underkastes formuebeskatning, ligesom ejendommens afkast indkomstbeskattes.

Alle andre lande i Vesteuropa har da også for længst indset, at fast ejendom ikke bør tillægges større vægt som skattegrundlag, og i konsekvens heraf er ejendomsskatterne i udlandet efterhånden i vid udstrækning blevet afviklet og er nu kun små og ret betydningsløse indtægtsposter på de offentlige budgetter.

Herhjemme udgør ejendomsskatterne derimod stadig en betydelig indtægtskilde for stat, amtskommuner og kommuner, og udviklingen tenderer endog i retning af en forøget vægt på ejendomsbeskatningen.

For at vende denne uheldige udvikling og som et skridt henimod en afvikling af denne forældede beskatningsform foreslås den statslige grundskyld og ejendomsskyld afskaffet. Disse afgifter har i de senere år indbragt ca. 100 mill. kr. årligt og er i forslaget til finanslov for 1961-62 optaget med 112 mill. kr. eller 15 mill. kr. mere end budgetteret for indeværende år.“

Forslaget fremsattes på forslagsstillernes vegne af *Foged* (V) (stedfortræder for Thisted Knudsen (V)), der i korthed gjorde rede for dets formål og begrundelse.

Finansministeren gjorde ved 1. behandling gældende, at de nuværende ejere ville opnå en begunstiggelse, hvis man ophævede ejendomsskatterne. „Der er vel ikke særlig anledning hertil, navnlig ikke når man tager i betragtning, at man måtte indkræve skatter fra anden side til at dække det, der således måtte mangle. Selv om den, der har købt et stykke jord, ikke har kunnet vide, da han købte det, hvor meget han fremover ville komme til at betale i skat i kroner og øre af dette jordstykke, ville han dog kunne regne med, at han til enhver tid vil komme til at betale 6 promille af jordens værdi til staten. Denne viden må være indgået i hans overvejelser, da han købte jordstykket, og den må være medbestemmende for den pris, han har givet for det.